Nádudvar, 1895. február 11. – Debrecen, 1963. november 12.

Hat elemi osztályt végzett mezőgazdasági munkás, 1928-ig vagongyári tűzoltó, majd 1944-ig cipész volt. Az 1910-es évek elején látogatója lett a nádudvari föodmunkásotthonnak. Az első világháborúban katonai szolgálatot teljesített, majd megszökött és két évig bujkált. 1918 végén bekapcsolódott a nádudvarii forradalmi eseményekbe. Tagja lett a Kommunisták Magyarországi Pártjának, a debreceni karhatalom tagja. 1919 szeptembere után letartóztatták, eljárást indítottak ellene. Az 1920-as évek végétől a Nádudvari Általános Népkör vezetője, több helyi tüntetés szervezője, ezért 1931-ben kéthónapos börtönbüntetésre ítéélték. 1944 nyarán Borsára internálták, de négy hónap múlva szabadon engedték. 1944. októberben az MKP nádudvari szervezete titkárává választották, 1946-ban az MKP Hajdú megyei pártbizottság munkatársa lett. 1948-ig ismét tűzoltóként kereste kenyerét. 1948-tól Hajdúnánás polgármestere, majd 1950-ben kinevezték a Debreceni Járási Tanács elnökévé, 1953. januárban nyugdíjba vonult.. Átigazolták az MDP-be, majd a Magyar Szocialista Munkáspárt tagja volt. 1958. november 16-án a Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei választókerületében országgyűlési képviselővé választották.